

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1367/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. R.	Czyn z art. 193 k.k. opisany w zarzucie aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. Oskarżona J. R. w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia pozostawała w konflikcie z K. G. odnośnie sposobu sprawowania opieki nad ich synem I. G. urodzonym (...).</p> <p>2. W dniu 19 września 2018 r. ich syn I. G. przebywał w domu w miejscowości S. przy ul. (...) będącym własnością K. G. pod jego opieką. K. G. wbrew ustaleniom z oskarżoną J. R. podjął decyzję że nie odwiezie syna do oskarżonej do godz. 17.00 , jak z nią ustalił z powodu iż tego dnia umówił wizytę syna do rehabilitanta , która nie była jednak konieczna i której sprzeciwiała się oskarżona .</p> <p>3. Oskarżona J. R. gdy dowiedziała się o tym iż K. G. nie odwiezie ich syna pojechała do miejscowości S. ul. (...) i wobec faktu iż K. G. nie wpuścił jej do domu wezwała na interwencje patrol policji .</p> <p>4. Po przyjeździe na miejsce patrolu policji K. G. wpuścił policjantów do domu , jednak oskarżona wbrew poleceniom policjantów również weszła do domu i odmówiła jego opuszczenia mimo żądania K. G. by ten dom opuściła, dopóki K. G. nie pozwoli jej zabrać dziecka. K. G. w końcu wyraził na to zgodę</p>	<p>zeznania świadków : K. G. (k. 10-11, 84-86), D. G. (1) (k. 18, 86-87), P. O. (k.21, 86)</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej J. R. (k. 34,82-83)</p> <p>zeznania świadka D. G. (1) (k. 18, 86-87), częściowo zeznania świadka K. G. (k. 10-11, 84-86),</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej J. R. (k. 34,82-83)</p> <p>dokumenty w postaci: korespondencji sms (k. 95) , karty zabiegowej (k. 97)</p> <p>zeznania świadków : K. G. (k. 10-11, 84-86), D. G. (1) (k. 18, 86-87), P. O. (k.21, 86)</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej J. R. (k. 34,82-83)</p> <p>zeznania świadków : K. G. (k. 10-11, 84-86), D. G. (1) (k. 18, 86-87), P. O. (k.21, 86)</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej J. R. (k. 34,82-83)</p>		
--	--	--	--

i oskarżona opuściła jego dom wraz z dzieckiem .			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. R.	Czyn z art. 193 k.k. opisany w zarzucie aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Fakt iż w dniu 19 września 2018 r. K. G. nie żądał by oskarżona J. R. opuściła jego dom w S. przy ul. (...) po tym jak weszła do tego domu za policjantami . 2. Fakt iż K. G. przed 19 września 2018 r. poinformował oskarżoną o planowanej wizycie syna u rehabilitanta i ta wyraziła początkowo na to zgodę	wyjaśnienia oskarżonej J. R. (k. 34,82-83) zeznania świadków : K. G. (k. 10-11, 84-86)		
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2, 3, 4,	Zeznania świadków D. G. (1), P. O.,	Zeznania tych świadków w zakresie jakim Sąd	

<p>1, 2, 3, 4 2</p>	<p>częściowo zeznania świadka P. O., częściowo wyjaśnienia oskarżonej J. R. , korespondencja sms, karta zabiegowa</p>	<p>dał im wiarę są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany m w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione .</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonej w zakresie jakim Sąd dał im wiarę są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany m w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione</p> <p>Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>2. 4.</p>	<p>Częściowo zeznania świadka K. G.</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w części w której stwierdził iż</p>	

Częściowo wyjaśnienia
oskarżonej J. R.

przed 19 września 2018 r. poinformował oskarżoną o planowanej wizycie syna u rehabilitanta i ta wyraziła początkowo na to zgodę. W tym zakresie zeznania świadka są niejasne, nielogiczne i wewnętrznie sprzeczne. Pozostają one również w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonej i zeznaniami świadka D. G. (2) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Z wyjaśnień oskarżonej i zeznań świadka D. G. (2) wynika kategorycznie iż świadek K. G. dopiero w dniu 19 września 2018 r. umówił wizytę syna u rehabilitanta i tego dnia podczas pobytu syna u niego powiadomił o tym oskarżoną, która nie wyrażała zgody na tą wizytę i żeby ich syn na noc został u ojca. Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej w części w której stwierdził iż w dniu 19 września 2018 r. K. G. nie żądał by opuściła ona jego dom w S. przy ul. (...) po tym jak weszła do tego domu za policjantami. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej są niejasne, nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej

		<p>winny. Przedstawiona przez oskarżoną wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżoną linię obrony, która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż zeznań świadków P. O. i K. G. wynika kategorycznie iż K. G. żądał by oskarżona opuściła jego dom w S. przy ul. (...) po tym jak weszła do tego domu za policjantami, czego ona nie uczyniła. Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonej w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	-----	-----

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
x	1.6. Umorzenie postępowania	1	J. R.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
Sąd umorzył postępowanie wobec oskarżonej J. R. oskarżonej o czyn z art. 193 k.k. opisany w zarzucie aktu oskarżenia na podstawie art. 17 § 1 pkt. 3 k.p.k. wobec znikomej społecznej szkodliwości czynu. Przepis art. 193 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto wdziera się do cudzego domu, mieszkania, lokalu, pomieszczenia albo ogrodzonego terenu albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza. Opisane w art. 193			

k.k. przestępstwo nosi tradycyjną nazwę „naruszenie miru domowego”. Przedmiotem ochrony na podstawie tego przepisu jest przysługujące człowiekowi prawo do spokojnego zamieszkania, wolnego od zakłóceń przez osoby niepożądane. Ochrona ta rozciąga się także na korzystanie z lokali użytkowych i innych pomieszczeń lub terenu, który pozostaje w dyspozycji danej osoby w sposób stały lub chociażby przejściowy. Przestępstwo opisane w art. 193 k.k. polega na wdarciu się do cudzego mieszkania, lokalu lub innego pomieszczenia albo jego nieopuszczeniu pomimo żądania osoby uprawnionej. (za Komentarz do art. 193 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.).

W powyższej sprawie zachowanie oskarżonej realizuje znamiona czynu z art. 193 k.k. poza jednym – albowiem społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego jest znikoma . Oskarżona bowiem w dniu w dniu 19 września 2018 w S., woj. (...) ok. godziny 18:20 nie opuściła domu przy ul. (...) wbrew żądaniu osoby

uprawnionej właściciela tego domu K. G..

Zgodnie z treścią art. 1 § 2 k.k. nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma. Definicję wyrażenia „Stopień społecznej szkodliwości” zawiera art. 115 § 2 k.k. który mówi iż przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Ustalenie, że sprawca dopuścił się przestępstwa nie pozwala na umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt. 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k., bowiem drugi z powołanych przepisów wyraźnie stwierdza, że „Nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma”. Niezależnie od powyższego Sąd w uzasadnieniu postanowienia „przypisał” oskarżonemu winę, która przecież stanowi element struktury przestępstwa jak i podstawę zakresu odpowiedzialności karnej

(tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9.08.2007 r. WZ 25/07 Biul. P K 2007/14/52).

O znikomości społecznej szkodliwości czynu zabronionego może przesądzić jedynie kompleksowa ocena zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych przesłanek wartościowania takiego czynu, które łącznie - a nie każda z nich z osobna - wykazywać muszą subminimalny ładunek tej szkodliwości (tak. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 1997 r., Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 6, poz. 2). W każdym razie oceny tej nie można sprowadzać do ogólników, ale wskazać należy konkretne jej kryteria, ze szczególnym uwzględnieniem szkody poniesionej przez ofiarę . Społeczna szkodliwość czynu podlega ocenie nie tylko w płaszczyźnie uchylecia odpowiedzialności z powodu jej znikomości lecz także przy stosowaniu kar i środków karnych. Zgodnie z art. 53 § 1 k.k. i art. 56 k.k., stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu stanowi jedną z głównych przesłanek wymiaru kary i środków karnych; ponadto do przesłanek stosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania oraz orzekania środka karnego zamiast kary należy wymaganie, aby

ten stopień nie był „znaczny” (tak Komentarz do art. 1 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2006, wyd. III.) . Szczególnym zadaniem sędziów jest ocena stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa w ramach przyjmowanej kwalifikacji prawnej, by czyny błahe zostały odróżnione od poważnych, a każdy z nich został odpowiednio ukarany. Oceny tej nie można sprowadzać do ogólników, ale wskazać należy, jakie są jej konkretne kryteria, a uwzględnić w niej trzeba zwłaszcza szkodę poniesioną przez ofiarę, bo ta właśnie szkoda (krzywda ofiary) jest najczęściej powodem ukarania (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 czerwca 2000 r. II AKa 99/2000 Prokuratura i Prawo - dodatek 2000/12 poz. 19) . Sąd meriti wydając orzeczenie o umorzeniu postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt. 3 k.p.k. powinien odnieść się do określonych ustawowo w art. 115 § 2 k.k., kryteriów oceny społecznej szkodliwości czynu i w nawiązaniu do nich wykazać dlaczego uznał, że przypisany oskarżonemu czyn charakteryzował się znikomym stopniem społecznej szkodliwości, pojmowanej też jako

wypadkowa elementów składających się in concreto na społeczną szkodliwość czynu zabronionego (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2006 r. IV KK 44/06 OSNwSK 2006/1/882).

W powyższej sprawie Sąd uznał iż społeczna szkodliwość czynu zabronionego popełnionego przez oskarżoną J. R. jest znikoma . Złożyła się na to kompleksowa ocena zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych przesłanek wartościowania tego czynu. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonej J. R. należy ocenić od strony motywacji , jaką się kierowała. Nie była to motywacja zasługująca na potępienie. Zachowanie J. R. polegające na tym iż w dniu 19 września 2018 w S., woj. (...) ok. godziny 18:20 nie opuściła domu przy ul. (...) wbrew żądaniu osoby uprawnionej to jest K. G. związane był ze sporem z K. G. związanym z opieką nad ich wspólnym dzieckiem I. G. urodzonym (...) . K. G. wbrew ustaleniom poczynionym z oskarżoną J. R. podjął decyzję iż nie odwiezie dziecka do oskarżonej z powodu umówionej przez niego w dniu zdarzenia wizyty z dzieckiem rehabilitanta , która miała się odbyć następnego dnia . K. G.

nie ustalił tego wcześniej z oskarżoną i początkowo ustalił z nią iż odwiedzi dziecko do oskarżonej tego dnia około godz. 17.00. , czego nie zrobił informując sms oskarżoną o wizycie u rehabilitanta, która z perspektywy czasu okazała się zbędna . Oskarżona zdenerwowana zachowaniem K. G. który nie odwiózł jej dziecka , a następnie nie wpuścić jej do domu gdy ta przyjechała do S. wezwała na miejsce zdarzenia policję . Następnie po tym jak K. G. wpuścił policjantów do domu oskarżona również tam weszła i odmówiła jego opuszczenia mimo żądania K. G. , dopóki K. G. nie pozwoli jej zabrać dziecka do domu. K. G. w końcu wyraził na to zgodę i oskarżona opuściła jego dom wraz z dzieckiem . Tym samym cała to zdarzenie wywołane zostało działaniem K. G. , który w tamtym okresie pozostawał w ostrym sporze z oskarżoną . Reasumując zatem , oceniając konkretne zdarzenia opisane zarzucie aktu oskarżenia stwierdzić trzeba że od strony przedmiotowej jak i podmiotowej , a zwłaszcza motywacji oskarżonej J. R. , zachowanie oskarżonej ocenić należy jako noszące cechy znikomej społecznej szkodliwości

#	1.7. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
1.1Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego,			

zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
-----		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty ponosi Skarb Państwa .	
1.1 Podpis		